

Incognito

Микола Зеров

Його стріваю я — і мало не щодня! —
В студентській постаті на темних коритарах
В повазі лекторській і в круглих окулярах,
Де тиша темних книг, де збори й метушня.

Він народивсь давно, і то не маячня!
Живе в усіх часах, в усіх суспільних шарах,
Та нині розплодивсь у безліч екземплярів,
Мов літоросль повзка від в'язового пня.

Ще вчора він слова точив мені медові,
І стільки приязні було в облесній мові!
Та утиральничок скрашав поважну статтю.

Він бачить наперед годину злої страти,
А руки прийдеться від крові одмивать,
Тож ліпше рушника напихваті держати.

1934